

Forfatter: Foersom, Peter Thun

Titel: BREV TIL: Foersom, Ellen Sophie Thun FRA: Foersom, Peter Thun (1811-03-03)

Citation: Foersom, Peter Thun: "BREV TIL: Foersom, Ellen Sophie Thun FRA: Foersom, Peter Thun (1811-03-03)", i *Breve fra danske Skuespillere og Skuespillerinder*, J. L. LY BECKERS FORLAG, s. 56. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002227775-000-shoot-L0022277750000053.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra danske Skuespillere og Skuespillerinder

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

TIL ELLEN SOPHIE THUN FOERSOM.  
1811, 3. Marts.

Min iegode, gamle, kiære Moder! Jeg troede ikke at jeg som en gammel Dreng, der i Onsdags otte Dage fyldte sit 34te Aar, endnu skulde faae, langt mindre fortjene Skiend af Dem; men jeg kan ikke nægte, at jeg jo for en stor Deel har fortient dem, og kun for en Deel undskyldte min lange Stiltienhed. — Jeg beder Dem af et sønligt Hierte inderlig om Forladelse ...

Hvad jeg som Skuespiller allerede i mange Aar har havt, og nu har at bestille, fra Sept. til May, kan jeg her ikke vidtløftig forklare, men kiære Moder! spørg enhver, som kommer hiem fra Kbhavn, og som har blot undertiiden besøgt Theatret, og han vil kunne sige Dem det. — Og ikke blot Skuepladsen fængsler mig: siden September har jeg foruden det daglige Spil, udgivet 2den Del af Shakspears Værker; to Hefter af Theone i Forening med Rahbek; samlet, oversat, ordnet et Arbeid paa 60 Ark, som nu trykkes paa; |: her maa De lægge mærke til, at jeg sielden kommer fra Theatret før Kl. 9½, og da har det møisommelige Korrekturlæsning paa disse Ting været, og er hvad det sidste angaaer, endnu min fast daglige Beskieftigelse :| saa begynde Smerterne for næste Formiddag, da man Kl. 10 maa færdig prøve den Rolle, man om Aftenen Kl. 4 skal gaae ned til Theatret for, og af — og omklæde sig, for at træde frem Kl. 6. — Med eet Ord, som Skuespiller har jeg og har i flere Aar havt af Alle meest at bestille. — Nu kommer dertil at jeg har givet et Declamatorium; ogsaa et Helvedes Arbeid, som ogsaa De maa forklare, som have seet det: — saa Geburtsdagsmaaneden, hvor jeg — i flere Aar — har havt den Ære og Umage at maatte spille Hovedrollen. — Kort: kiære, gamle Moder! Give Gud, at blot een stadig Comediegænger kunde komme til Ribe, og De vilde spørge ham om mig, og forklare mig: om han end ikke var min Ven, han vilde paa min Ære! vidne for mig. — Endnu hviler en Synd paa mit Hierte, den er mod Sophie. Hun skrev mig til om at forhøre om et Embede i Kjøbenhavn :| jeg troer et Postmester Embede :| var ledigt, og hvad det indbragte. — Dette Brev fik jeg i de Dage jeg skulde give Declamatoriet: da Breve stimlede ind af Dørene om Loger og Billetter, da jeg selv gik i en Spænding af Hukommelse, Phantasie, Frygt og s. 57Haab, saa jeg hverken sov Dag eller Nat, og, om det var det sidste Ord jeg sagde, jeg glemte Stedet, der blev omspurgt, har ikke kundet erindre mig det siden, og har, hvad det værste er, ikke paa nogen Maade kundet gienfinde hendes Brev, som upaatvivlelig ved Hastværks Feiltagelse er kommen mellem Billet- Brevene og siden med dem tilintetgjort....

Nu har jeg skriftet mine Synder, og nu om andre Ting! Først, kiære Moder! maa jeg da sige Dem at min gode Hanna gaaer paa de sidste Been, og veed sig ikke nogen Uge frie: Hun er, efter Omstændighederne, ret vel, og Gud give, det denne gang maa gaae bedre end sidste! Severine og Sophia gaae i et Institut, hvor De gjøre god Fremgang: Severine især i Haandarbeid; thi hun mangler Hoved. Sophia derimod i alt; hun læser fransk og tydsk, broderer og tegner o. s. v. ret nydeligt. Numa gaaer ogsaa meget stadig frem i sin Skole, og jeg haaber til næste Aar at kunne sætte ham i Latinskolen. Det er en deilig bredskuldret Knøs, med et aabent, ærligt Ansigt; Severine er ogsaa en meget smuk Pige; Sophie voxer sig smuk; hun er meget høiere end Severine og faar en Kiæmpe-Figur, tror jeg. Nanna syer sin Søm. strikker og læser ret brav; er en underlig mild, smuk lille Tøs, og saa tyk som en Rullepølse. — Den mindste, Peder Thuun, eller som vi kalde ham: Hr. Thuun, er den ellevildeste, stærkeste, spørgesygeste, snurrigste Herre af Verden. Han har næsten kulsorte, store, runde Øine, men rødt Haar, som dog nu begynde at spille over i det brune og gaaer vist over til ganske sort ligesom mit. Fanden veed, hvor ellers det røde Haar maa være kommet; men det falder mig nu ind, at i de Dage, da vor gode Sophie var ude hos os paa Egegaard, just da Hanne gik frugtsommelig med Peter, besøgte Rahbek os, der har ildrødt Haar, og paa ham maa hun have forseet sig, skiøndt Gud veed han er ikke til at forsee sig paa. — Saa, det var nu om Børnene! Jeg selv er temmelig frisk; — men hvorlænge? ifald jeg skal vedblive saadan at døie mange Anstrængelser paa Theatret, det maa Gud vide! Gigt, en Følge af Træk og Kulde paa Theatret, og gloende Hede i vore Paaklædningskamre; Gigt, som nu i fem Aar har giort min Formand og Lærer Rosing til en Krøbling, begynder saa smaat at besøge mig. Nervesvækkelse har jeg ogsaa i det sidste Aar hyppig s. 58følt: — dog: det gaae som Gud vil! jeg har nu eengang offret mig til denne Bane, og jeg kan ikke sige at jeg angrer det. — Altsaa for mig maa det hedde: »frisk Mod! fremad! omsaa Døden stiller sig i Veien i Form af Gigt, af Tæring, af hvad det end er: naar jeg er kommen saa vidt, vil jeg ikke være faig og flye og falder jeg, vil jeg ikke falde uhæderlig! — I disse sidste Linier, bedste Moder, ligger Svaret paa Deres Spørgsmaal, om Rygtet var sandt, at jeg vilde tage Attestats, og blive Præst. Dette Rygte har her i flere Aar gaaet, og støtter sig maaskee derpaa, at jeg meget ofte kom i Selskab med den forrige Biskop Balle, og kiender ogsaa, og samles ofte med vor nuværende Biskop Münster. — Det har aldrig været min Idee! Skuespilleren vilde ikke klæde paa Prædikestolen, som Præsten ikke paa Theatret. — Naar den Tiid kommer, da jeg føler min Kraft svækkes, da har det vist nok været og er min Idee at træde tilbage og søge Roe paa en anden Bane, om muligt; men hvilken, veed jeg ikke, thi jeg maae rimeligviis aabne een for mig; dog den theologiske bliver det aldrig. — Og nu kun faa Ord, gode Moder! Med denne Post følger et Brev endnu til Dem, som indeholder en Anviisning paa Hermansen i Ribe, der ved Foreviisning og Anfordring udbetaler Dem den lille Skiærv den lyder paa, og som er saa ussel at jeg skammer mig ved at nævne den; ... det er yderst lidet, men jeg — dog vi vil ikke tale om Tiiderne! Kun dette vil jeg sige, at uagtet et kongeligt Tilskud i Aar af 400 Rd. uagtet en Gage af 1000 Rd. har jeg giort og maattet gjøre over 800 Rd. Giæld, som jeg Gud være lovet! ved mit Declamatorium har afbetalt....